Κυριακή Α' Ματθαίου (Αγίων Πάντων): Πώς ομολογώ τον Χριστό; (π. Αθανάσιος Μυτιληναίος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 9 Ιουνίου, 2023

[Ματθ. 10, 32-33, 37-38 και Ματθ.19, 27-30]

Απομαγνητοφωνημένη ομιλία που εκφωνήθηκε στην Ιερά Μονή Κομνηνείου Λαρίσης στις 26-6-1994

Ο Χριστός, αγαπητοί μου, είπε εις τους μαθητάς Του και δι' αυτών προς όλους τους πιστούς όλων των αιώνων και εποχών, έναν βαρυσήμαντο λόγο. Τους είπε:**«*Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ᾽ ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν κἀγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς*»**· που σημαίνει ότι ο Χριστός ζητά την ομολογία μας υπέρ του προσώπου Του ενώπιον των ανθρώπων.

Πώς όμως αυτή η ομολογία του Χριστού μπορεί να εκφραστεί; Με τρεις τρόπους. Ο πρώτος τρόπος, **με την ορθόδοξη πίστη**. Ο **δεύτερος τρόπος**, με την ορθόδοξη ευαγγελική ζωή, **με το ευαγγελικό ήθος**. Και ο **τρίτος τρόπος**, **ως ιεραποστολή**. Με αυτούς τους τρόπους μπορούμε να ομολογήσουμε τον Χριστό.**Όχι με ένα μόνο, ερήμην των άλλων δύο**. Αλλά **και με τους τρεις τρόπους**.

Ας προσπαθήσουμε μία προσέγγιση εις αυτούς τους τρόπους ομολογίας του θεανθρωπίνου προσώπου του Κυρίου μας Ιησού Χριστού. Αλλά πριν κάτι πούμε, θα πρέπει να σημειώσουμε **τα κίνητρα** εκείνα τα οποία μας ωθούν εις την ομολογίαν της Ορθοδοξίας. Είναι πρώτιστα **η αγάπη του Χριστού**. **Αν δεν αγαπάς τον Χριστό, είναι αδύνατον, αδύνατον να του ομολογήσεις.** Η αγάπη υπερνικά ακόμη και αυτόν τον θάνατον· εξ ου και το μαρτύριον. **Η αγάπη θα δώσει το θάρρος, αλλά και το άοκνον, το ατεμπέλιαστο, το άοκνον της ομολογίας του Χριστού ισοβίως**.

Και όταν λέμε ότι ομολογούμε τον Χριστόν, δεν σημαίνει τίποτε άλλο παρά ότι ομολογούμε την Ορθοδοξία. Ή αν ομολογούμε την Ορθοδοξία, ομολογούμε τον Χριστό. Γιατί, απλούστατα, **Χριστός και Ορθοδοξία ταυτίζονται**. **Τι είναι η Ορθοδοξία; Ο ορθόδοξος τρόπος αναφοράς εις το θεανθρώπινον πρόσωπον του Ιησού Χριστού. Η ορθόδοξος ερμηνεία του θεανθρωπίνου προσώπου του**

Ιησού Χριστού. Αυτό είναι Ορθοδοξία. Σημαίνει λοιπόν **ομολογία της ανθρωπίνης και της θείας φύσεως του Ιησού Χριστού· με ό,τι μας αποκαλύπτεται στο θεανθρώπινο πρόσωπό Του μέσα στον λόγο του Θεού, μέσα στην Αγία Γραφή**. Και η ομολογία **προϋποθέτει κάποια γνώση**, βεβαίως, του θεανθρωπίνου προσώπου του Χριστού. Αν δεν έχουμε αυτήν την γνώση, τι θα ομολογήσουμε; Τι θα δείξουμε;

Όταν ερωτήθηκε εκείνος ο τυφλός, που τον θεράπευσε ο Κύριος, αν πιστεύει εις τον Χριστόν, που ο Κύριος του το είπε αυτό, εκείνος είπε: «*Ποιος είναι;*». «*Εγώ είμαι*», λέει ο Κύριος, «*Αυτός που σου άνοιξα τα μάτια*». Κι εκείνος είπε: «*Πιστεύω Κύριε. Πιστεύω.*» και προσεκύνησε αυτόν. Τον προσεκύνησε τον Κύριο. **Την ίδια στιγμή γίνεται ομολογητής του Χριστού.** Και μάλιστα ομολογητής εις τους Φαρισαίους· οι οποίοι, δεν ήθελαν, αμφέβαλλαν για το θαύμα, αμφέβαλλαν δια την ποιότητα του Ιησού Χριστού. Και μάλιστα, επειδή ακριβώς επέμενε ο τυφλός και τους έλεγε «*Μα σας είπα και σας το ξαναείπα, ότι Αυτός μου άνοιξε τα μάτια*», **εθεωρήθηκε και θεωρείται ο πρώτος ομολογητής του Χριστού**. Και επειδή τον έβγαλαν έξω με λοιδορία, «*Φύγε από δω*» -του είπαν- «*εσύ όλος ἐν ἁμαρτίαις υπάρχεις κι εσύ διδάσκεις εμάς;*»**. Γι΄αυτό θεωρείται και ο πρώτος μάρτυς του Χριστού. Ομολογητής και μάρτυς Χριστού. Ο πρώτος.**

Ακόμη, θα ήθελα να πούμε ότι **η ομολογία του Χριστού είναι ένα χάρισμα**. Δεν μπορείς να ομολογήσεις τον Χριστό, αν δεν έχεις αυτό το χάρισμα,**το οποίο θα σου δώσει το Πνεύμα το Άγιον**· το οποίον θα σου το δώσει, γιατί αυτό σου δείχνει ποιο είναι το θεανθρώπινο πρόσωπο του Χριστού, **για να Τον ομολογήσεις**. **Εάν λοιπόν δεν έχεις το Πνεύμα του Θεού, δεν μπορείς επ' ουδενί να είσαι ομολογητής του Χριστού.**

Ο Χριστός είπε: **«*Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ*»** κλπ. Εκείνος ο οποίος θα ομολογήσει- προσέξτε- ***ἐν ἐμοὶ***». Δεν είπε **«*ἐμέ*»**. Παρακάτω το λέει «***ἐμέ***». Που αναφέρεται σε εκείνους που αρνούνται τον Χριστόν. Εκείνος που θα με αρνηθεί» Εδώ λέγει «Εκείνος που θα ομολογήσει **«*ἐν ἐμοὶ*»**. Αυτό το **«*ἐν ἐμοὶ*» σημαίνει, βοηθούμενος από μένα για να με ομολογήσει.** Κι όπως λέγει σχολιάζοντας ο Ιερός Χρυσόστομος: **«*Δεικνύς ότι*** (δείχνοντας ότι) ***οὐκ οἰκείᾳ δυνάμει, ἀλλά τῇ ἄνωθεν βοηθούμενος χάριτι ὁμολογεῖ ὁ ὁμολογῶν*»**. ***Δεν ομολογεί από δικές του δυνάμεις, αλλά από την άνωθεν χάρη, από το Πνεύμα το Άγιον. Περί δε τοῦ ἀρνουμένου οὐκ εἶπεν ἐν ἐμοὶ*** (Για εκείνον ο οποίος αρνείται δεν είπε «***ἐν ἐμοὶ***») ***ἀλλά ἐμέ. Ἔρημος γάρ γενόμενος τῆς τοῦ Θεοῦ δωρεᾶς, οὕτως ἀρνεῖται»***. *Έρημος από την δωρεά του Θεού, έρημος από το Πνεύμα το Άγιον, φθάνει να με αρνηθεί*. Μη μου πείτε, τότε εκείνος που αρνείται, τι φταίει αν στερείται του Αγίου Πνεύματος; Ω! **Το κλειδί όλων αυτών των πραγμάτων και πλήθος άλλων, είναι η προαίρεσις. Αν η προαίρεσις, αγαπητοί μου, είναι στραβή, αυτό το βλέπει ο Θεός. Και δεν σου δίνει τη Χάρη. Δεν σου στέλνει**

το Πνεύμα το Άγιον. Δεν φταίει ο Θεός, για να μη σου δώσει τη χάρη Του, το Πνεύμα το Άγιον. Αλλά η δική σου η κακή προαίρεσις· η οποία αποκλίνει από τον κακό τρόπο της ζωής σου. Συνήθως, όχι απολύτως, αλλά συνήθως. Γιατί, πόρνες κάποτε ομολογούν τον Θεόν. Αλλά **συνήθως, η προαίρεσις είναι το κλειδί όλης μας της ανθρωπίνης συμπεριφοράς. Όλο το κακό εκπηγάζει όχι από τον διάβολο, από μας.** Και από τον διάβολο, αλλά, γιατί τάχα, δεν υπάρχει ο διάβολος και για τους ευσεβείς; **Από την προαίρεσή μας, την κακή προαίρεσή μας, από εκεί πηγάζει.**

Αλλά ύστερα από αυτά τα λίγα που είπαμε σχετικά με το ποιες είναι οι προϋποθέσεις να φθάσουμε να ομολογήσουμε τον Χριστό, ας δούμε τώρα αυτές τις τρεις μορφές που προηγουμένως σας ανήγγειλα.

Η **πρώτη μορφή ομολογίας** της ορθοδόξου πίστεως είναι η **ομολογία του Χριστού ορθοδόξως**. Δηλαδή η **αντιμετώπισις των αιρέσεων**. **Τι είναι η αίρεσις; Η απόκλισις από την ορθήν πίστιν, η στραβή ερμηνεία του θεανθρωπίνου προσώπου του Χριστού**. Όπως επί παραδείγματι, μπορούσε να λέγει ο Αρειανισμός ότι δεν είναι Θεός, αλλά μόνον άνθρωπος. Ή να λέει κάποια άλλη αίρεσις: «*Δεν είναι άνθρωπος, αλλά είναι Θεός μόνον*», κ.ο.κ. ·ότι «*η Παναγία δεν είναι Θεότοκος· είναι Χριστοτόκος*»· κ.λπ. κ.λπ. κλπ. Όσες ποτέ ενεφανίσθησαν αιρέσεις. Δηλαδή **στον κοινόν χώρον της πίστεως, εμφανίζονται άνθρωποι, οι οποίοι έχουν διαφορετική ερμηνεία και αντίληψη για την πίστη.** Όλες οι αιρέσεις γεννήθηκαν **μέσα εις τον χώρον της Εκκλησίας**· όχι απέξω, μέσα εις τον χώρον της Εκκλησίας.

Συνεπώς τι είναι εδώ η ομολογία του Χριστού; Είναι **η ορθόδοξος ομολογία σε εκείνους που έχουν διαφορετική αντίληψη για τον Χριστόν.** Και **εκείνοι που αντιμετωπίζουν την αίρεσιν λέγονται *ομολογηταί*.** Και μάλιστα αν τύχουν και μαρτυρίου, όπως είναι ο άγιος Μάξιμος ο Ομολογητής, όπως είναι ο άγιος Θεόδωρος ο Γραπτός, που του έκοψαν τη γλώσσα, όπως είναι όποιος είναι, και λοιποί τόσοι πολλοί, αυτοί ανεδείχθησαν κατά καιρούς εναντίον των αιρέσεων και των αιρετικών.

Ομολογία ακόμη λέγεται **όταν ο πιστός σταθεί μπροστά στην ειδωλολατρία**· η οποία στρέφεται ως διώκτης κατά της Εκκλησίας. Ο Μέγας Βασίλειος έναντι του ειδωλολατρούντος Ιουλιανού του Παραβάτου του αυτοκράτορος, στάθηκε **εδραίος**. Κι όταν είπε ό,τι είπε, **«*Ἀκούετω ταῦτα καί βασιλεύς*»**, είπε εις τον Μόδεστον τον Έπαρχον: «*Αυτά που σου είπα, να τα ακούσει και ο βασιλιάς!*», **«*ἀκούετω ταῦτα καί βασιλεύς*»**. Ομολογητής! Έναντι της ειδωλολατρίας. Έτσι, ο κάθε πιστός, ομολογεί τον Χριστόν. Είτε έναντι των αιρέσεων είναι, είτε έναντι της ειδωλολατρίας, ομολογεί τον Χριστόν, **ως τον μοναδικό σωτήρα Θεάνθρωπον Ιησούν.**

Όταν χλευάζεται ακόμη ο Χριστός από Χριστιανούς -αλίμονο, και από μη Χριστιανούς- σταθεί και υπερασπιστεί το πρόσωπο το ανθρώπινον του Χριστού. **Όταν ακόμη, Χριστιανοί μας αρνούνται το Ευαγγέλιο, είτε επιλεκτικώς είτε καθ΄ολοκληρίαν, συνήθως επιλεκτικώς, «*δεν συμφωνώ μ' αυτό που λέει το Ευαγγέλιο*», «*δεν συμφωνώ με εκείνο που λέει το Ευαγγέλιο*», ο ομολογητής θα υπερασπιστεί το Ευαγγέλιο.** Παντού. Μέσα στην καθημερινότητα, μέσα στην εργασία, στο σπίτι, στο δημόσιο βίο.**Όταν ο Χριστός, υποτιμάται και πρέπει να μιλήσουμε γι' Αυτόν ή να διορθώσουμε αν δεν υπάρχει κακή προαίρεσις ή να επιτιμήσουμε εάν υπάρχει κακή προαίρεσις, κακοπιστία, θα επιτιμήσομε, θα επιπλήξομε**. Όλα αυτά σημαίνουν **ομολογώ τον Χριστόν. Δεν ντρέπομαι. Δεν υποστέλλω την αλήθειαν. Δεν συρρικνούμαι**.

Δεν είμαι…τέκνον υποστολής, που λέει στην Προς Εβραίους ο Απόστολος Παύλος. Σιωπώ, και η σιωπή μου είναι προδοσία. Η σιωπή μου… γιατί σιωπώ; Κινείται**από ανθρωπαρέσκεια**. Για να μην πουν για μένα ότι…να, ότι…να. Προτιμώ να αρέσω εις τους ανθρώπους, παρά εις τον Θεόν. Αλήθεια, αδελφέ μου, αν σου 'βριζαν τον Πατέρα, τη γυναίκα ή τον άνδρα ή το παιδί σου, θα σιωπούσες; Αν έλεγαν το παιδί σου ότι είναι νόθο, θα σιωπούσες; Αν έλεγαν ότι ο Χριστός δεν είναι ο υιός του Θεού, αλλά κτίσμα, **ίδια είναι βλασφημία, μόνο εξαιρετικά μεγεθυμένη, επειδή δεν αναφέρεται στο παιδί σου αλλά αναφέρεται εις τον Υιόν του Θεού** ; Θα σιωπούσες; Και τότε η σιωπή σου δεν είναι **προδοσία**;

Ακόμη, αγαπητοί, **ομολογία Χριστού ασκώ όχι μόνον με τον λόγον, αλλά και με το βίωμα, με το ευαγγελικόν ήθος, με τον ορθόν κατά Θεόν βίον** . Δηλαδή, με την ορθοπραξίαν. **Όχι με την ορθοδοξίαν μόνον, αλλά και με την ορθοπραξίαν, με την ορθή βιωτήν.** Ο Κύριος μας είπε: **«*Οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ὑμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ὑμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς*»**. Τι είπε; «*Να ιδούν οι άνθρωποι τα καλά σας έργα, τον καλό σας τρόπο, τον σωστό σας ευαγγελικό βίο για να δοξαστεί ο Θεός*». Αυτό είναι. **Έτσι ομολογούμε τον Χριστόν, ζώντες την ευαγγελικήν αλήθειαν. Αν δεν ζω ευαγγελικά, δεν ομολογώ Χριστόν**. **Γιατί δείχνω στην πράξη την απιστία μου**. Αν υποτεθεί ότι λέγω ότι είμαι ορθόδοξος Χριστιανός και η ζωή μου είναι βρώμικη, τότε είμαι ένας υποκριτής. Αν δεν ζω την εγκράτεια, αν μετέρχομαι τα σαρκικά αμαρτήματα, αυτά που οι άνθρωποι, οι χριστιανοί μας σήμερα **κατά κόρον** ζουν, τα σαρκικά αμαρτήματα, δεν μπορώ να λέγομαι ότι ομολογώ Χριστόν. Αν δεν είμαι ελεήμων και είμαι φιλάργυρος, δεν μπορώ να πω ότι ομολογώ τον Χριστόν. Η πρώτη εικόνα που θα δώσω εις τους απέξω, όχι βεβαίως προβάλλοντας τον εαυτόν μου, αλλά εν απλότητι ζώντας, η πρώτη εικόνα την οποία θα δώσω εις τους απέξω, θα είναι**ο τρόπος με τον οποίο ζω**. Λέγεται ότι οι άνθρωποι πιστεύουν περισσότερο στα μάτια τους, παρά στα αυτιά τους. **Όχι τι λες, αλλά πώς ζεις** . Φυσικά ο Χριστός είπε: «*Μεγάλος είναι εκείνος ο*

οποίος θα διδάξει και θα ζήσει το Ευαγγέλιον». Δηλαδή «***θα με ομολογήσει και με τη διδαχή του, αλλά και με τη ζωή του»***.

Σήμερα, δεν ξέρω, αλήθεια, δεν ξέρω, κατά πόσο χωλαίνει η Ορθοδοξία μας, τουλάχιστον στην πατρίδα μας. Αλλά **εκεί που πάσχομε κυριολεκτικά και αρνούμεθα τον Χριστό, είναι αγαπητοί μου, η απουσία της ορθοπραξίας** . Αν βρεθούμε σε μία πόλη, δούμε τους ανθρώπους πώς κινούνται, κέντρα νυκτερινής διασκεδάσεως, ποικίλα στοιχεία μεσ' την πόλη αυτή που υπάρχουν, **θα λέγαμε ότι δεν ξέρομε αν θα μπορούσαμε να πούμε ότι η πόλις αυτή είναι χριστιανική ή ειδωλολατρική**. Σε τι θα διέφερε παρακαλώ η πόλις η χριστιανική, η Αθήνα, η Θεσσαλονίκη, η Πάτρα, δεν ξέρω ποια, η πόλις, εάν ζει κατά τρόπον, όπως ζει, από του να ήτο χριστιανική πόλις; Το ίδιο είναι. Το ίδιο ζούμε. Γι΄αυτό σας είπα, **αμφιβάλλω αν και κατά πόσο στην πατρίδα μας αυτή τη στιγμή, έξω από μεμονωμένες περιπτώσεις, αν ζούμε με ορθοπραξία**. Γι' αυτό διαμαρτύρεται ο Θεός και λέγει: «***Δι᾽ ὑμῶν βλασφημεῖται τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι***». «*Εξαιτίας σας βλασφημείται το όνομά μου εις τους εθνικούς*». Κι ακόμη θα πει ο Θεός δια του Ησαΐου: «***Ὁ λαὸς οὗτος τοῖς χείλεσί με τιμᾷ***». Μόνο με τα χείλη του με τιμάει. Γεμίζομε την Εκκλησία τα χείλη του με τιμά. Γεμίζομε την Εκκλησία το Πάσχα...όχι, το Πάσχα φεύγομε, πάμε να φάμε τη μαγειρίτσα μας, την Μεγάλη Παρασκευή, ε, την ώρα που κάνομε την περιφορά του Επιταφίου, σαχλαμαρίζοντες κατά τη διάρκεια της λιτανείας του ιερού κουβουκλίου. Τι φοβερό πράγμα! Αν κάποιος από μακριά έβλεπε, θα έλεγε «*Κοίταξε οι Χριστιανοί...*». **Έστω, έστω, έστω επιφανειακά, έστω εξωτερικά, αυτό προδίδει ότι είμεθα ορθόδοξοι Χριστιανοί, με ορθοδοξία και ορθοπραξία;**

Σας είπα προηγουμένως αυτά σε μικρογραφία. Αλλά οι Χριστιανοί έναντι των εθνών που δεν εγνώριζαν Χριστόν, πώς στάθηκαν; **Το ίδιο**. Θα περιοριστώ σε τούτο να σας πω μόνον. Όταν η λεγομένη Χριστιανική Ευρώπη ξεκίνησε την αποικιοκρατία της στις άλλες χώρες της Ασίας και της Αφρικής, μόνο εικόνα Χριστού δεν έδωσε. Είχε πει ο Γκάντι κάποτε· Είχαν δεχθεί οι Ινδοί των Άγγλων την κατοχήν και είχε πει: «*Καλός είναι ο Χριστιανισμός, αλλά πολύ κακοί είναι οι Χριστιανοί*». Βλέπετε λοιπόν; Βλέπετε λοιπόν τι εικόνα δίδομε εις τους άλλους για την ορθότητα του Ευαγγελίου, για το Ευαγγέλιον και δια την ορθότητα του βίου του ευαγγελικού; Πάντως **είτε με ορθά λόγια, είτε με ευαγγελικόν ήθος, ο άνθρωπος γίνεται ομολογητής Χριστού.**

Είναι όμως και η **τρίτη μορφή ομολογίας** του Χριστού. **Είναι η ιεραποστολή**. **Κίνητρον της ιεραποστολής είναι η αγάπη στον Χριστό και στον άνθρωπο, για να σωθεί.** Ο Χριστός να δοξαστεί. Ο άνθρωπος, ο συνάνθρωπος να σωθεί. Εκεί ομολογούμε τον Χριστόν και είναι **κατεξοχήν ομολογία αγάπης**. Όταν ο Κύριος είπε εις τον Απόστολο Πέτρο μετά την Ανάστασή Του, εκεί παρά την λίμνην της Τιβεριάδος, «***Σίμων Ἰωνᾶ, φιλεῖς με πλεῖον τούτων;***». Τρεις φορές το είπε:

«*Σίμων, παιδί του Ιωνά, με αγαπάς περισσότερο από τους άλλους;».* Και ενώ ο Πέτρος είπε **«*Ναί, Κύριε, φιλῶ σε*»**, «*Σε αγαπώ*», και μάλιστα όταν ο Κύριος το επανέλαβε και δια τρίτην φοράν, ο Πέτρος ελυπήθη. «*Αμφιβάλλει ο Κύριος εάν τον αγαπώ;*». Και στις τρεις περιπτώσεις ο Κύριος απήντησε κάπως διαφορετικά, αλλά το ίδιο νόημα. «*Ποίμαινε τα πρόβατά μου*». «*Μ' αγαπάς;». «Ποίμαινε τα πρόβατά μου*». Τι σημαίνει αυτό; «***Εάν μ' αγαπάς, οφείλεις να ασκείς ποιμαντική και ιεραποστολή.*** *Δεν μπορείς να με αγαπάς, εάν δεν ασκείς ποιμαντική εις τους άλλους, δεν ασκείς την ιεραποστολή*». Ποιμαντική λέγεται -...το ίδιο πράγμα ουσιαστικά είναι- **αλλά με μία διάκριση, ότι η ποιμαντική ασκείται εις τους έσω, εις τους πιστούς, ενώ η ιεραποστολή εις τους έξω, εις εκείνους που ακόμη δεν εγνώρισαν τον Χριστόν.** Έτσι βλέπομε εδώ ο Κύριος να συνδέει την αγάπη με την ιεραποστολή. Και **η ιεραποστολή απαιτεί πολλές θυσίες**. **Ακόμη και αυτής της ζωής την θυσίαν.**

Κι αν όμως κανείς δεν μπορεί, έχει τον πόθο, δεν μπορεί να βγει πιο έξω, να βγει στο μέτωπο, να κηρύξει Χριστόν ως ιεραπόστολος... -αυτή την στιγμή έχομε τρία κλιμάκια εμείς οι ορθόδοξοι Έλληνες... Το ένα είναι στην Αφρική, το άλλο είναι στη Νότια Κορέα και το άλλο είναι στις Ινδίες. Κι όπου αλλού μπορεί μικρά κλιμάκια να υπάρχουν. Αυτή τη στιγμή. Είναι πολύ δύσκολο πράγμα. Δεν είναι εύκολο πράγμα να ζήσεις στις συνθήκες της Αφρικής. Κάτω από φοβερές όντως προϋποθέσεις. **Δεν μπορείς. Ποθείς; Κάνε κάτι άλλο. Δώσε τα αναγκαία δια την ιεραποστολήν. Στάσου εις τα μετόπισθεν. Δεν πολεμούν όλοι στα σύνορα ενός κράτους. Είναι και τα μετόπισθεν. Είναι η τροφοδοσία. Είναι ο εφοδιασμός. Είναι όλα εκείνα που θα βοηθήσουν τους πολεμούντας εις την πρώτην γραμμήν.** Δεν μπορείς λοιπόν να γίνεις ιεραπόστολος; Βοήθησε όμως τους ιεραποστόλους. Δώσε χρήματα. **Δώσε σκεύη, πράγματα**. **Κάνε προσευχή. Κάνε προσευχή δια τους ιεραποστόλους.** Κάνε προσευχή δια τους μέλλοντας να κατηχηθούν ή τους κατηχουμένους, για να φθάσουν εις το άγιον Βάπτισμα.

Αγαπητοί, **όλες αυτές οι μορφές είναι ομολογία Χριστού**. Κι όπως είπαμε, **η ομολογία του Χριστού ξεκινά από την πολλήν αγάπη του Χριστού. Και την αγάπη του πλησίον**. Ίσως... **πολλά είναι τα σπουδαία και τα καλά και τα αναγκαία έργα, αλλά κορυφαίον όμως είναι η ομολογία του Χριστού** . Λέγει ο Ιερός Χρυσόστομος: **«*Πάντα δεύτερα τίθεσθε τῆς ὁμολογίας τῆς εἰς Χριστόν*»**. Όλα μπαίνουν δεύτερα, κατοπινά, μπροστά στην ομολογία του Χριστού. Θέλετε απόδειξη; **Και ο ληστής επί του σταυρού, δεν είχε περιθώρια καλών έργων. Αλλά ομολόγησε τον Χριστόν και σώθηκε. Και η ομολογία, όπως είπαμε, έχει μέσα της το μαρτυρικό στοιχείο**. Δεν μπορείς να ομολογείς Χριστόν και να μη ζεις το μαρτύριον. Είτε σαν αναστεναγμός για το κακό που γίνεται, για τους ανθρώπους που απωθούν και δεν θέλουν να δεχθούν Χριστόν. Είναι **το μαρτύριο των καταστεναζόντων**, που λέγει ο προφήτης Ιεζεκιήλ, για ό,τι άσχημο έβλεπαν μέσα εις την πόλιν της Ιερουσαλήμ. Είναι, σε ένα κόσμο

διεφθαρμένο που ζεις αδερφέ μου και αναστενάζεις που δεν δέχεται τον Χριστό, είναι σαν τον δίκαιο Λωτ. Λέγει ο Απόστολος Πέτρος: **«*Καταπονούμενον*** (Κοιτάξτε το ρήμα: «*Καταπονούμενον*». Κατεπονείτο. Εστενοχωρείτο, υπέφερε) ***ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς*»**. Όταν ζούσε μέσα σε εκείνη τη βρωμερή, ανήθικη πόλη των Σοδόμων, ο Λωτ ήτο καταπονούμενος.

Είτε ακόμη σαν λοιδορία του κόσμου. Όπως εκείνον τον τυφλόν που τον πέταξαν έξω. « *Α, αυτός, αυτός ο χαζός, αυτός ο θρησκόληπτος*». Τον θρησκευόμενον τον λένε θρησκόληπτον. Κοροϊδεύουν. «*Αυτός που είναι περιθωριοποιημένος, στο περιθώριο βρίσκεται*». **Αυτόν ο οποίος δίδει ακόμα τον εαυτό του, την ψυχαγωγία του, δαπανάται. Αυτός που δίνει ακόμα και το αίμα Του**. Είτε έτσι, είτε αλλιώς, όλα αυτά συνιστούν το μαρτυρικό στοιχείο. **Ομολογητής και μάρτυρας πάνε πλάι πλάι.** Το ένα δεν μπορεί να σταθεί χωρίς το άλλο. Όλοι οι μάρτυρες είχαν την ομολογία. Αλλιώτικα δεν θα ήσαν μάρτυρες**.** Και ο Κύριος μας είπε ότι όταν Τον ομολογήσουμε μπροστά στους ανθρώπους, με την όποια στάση τους, τότε κι Εκείνος θα μας ομολογήσει ως δικούς Του εν ημέρα κρίσεως, ενώπιον του Πατρός Του, ενώπιον των αγίων αγγέλων και των αγίων.

Αγαπητοί, **είναι θέμα αγάπης η ομολογία**. **Ας αναπτύξουμε την αγάπη και τότε θα έλθει και η ομολογία.**

ΠΗΓΕΣ:

- Απομαγνητοφώνηση ομιλίας **δια χειρός του αξιοτίμου κ. Αθανασίου Κ.**
- http://www.arnion.gr/mp3/omilies/p_athanasios/omiliai_kyriakvn/omiliai_kyriakvn_605.mp3

(Μεταφορά της απομαγνητοφωνημένης ομιλίας σε ηλεκτρονικό κείμενο και επιμέλεια: Ελένη Λιναρδάκη, φιλόλογος)